

Dos projectes que han reeixit

De l'edició anterior han sorgit dues empreses: Mass Factory, amb l'aplicació per a invidents OntheBus, i Visual Tagging Services, amb un software per impulsar la compra immediata de productes des de televisió o internet.

ros- ha estat atorgat al projecte Celifast, un biosensor per al ràpid diagnòstic de la malaltia celíaca, presentat pels investigadors María Isabel Pividori, Ona Illa, Jofre Ferrer i Jean-Didier Marechal, de la facultat de Ciències de la UAB. Es tracta d'un mesurador analític digital de celiaquia que funciona amb una tira reactiva a la prova del gluten, a partir d'una gota de sang, i que ofereix resultats en temps real amb un 100% de fiabilitat.

PRAGMATISME

Enfocament de mercat per als investigadors

Enfocar i encaminar la comunitat científica al món de l'empresa és pel gerent de la Pruab, Carlos Valero, una de les prioritats del Programa de Generació d'Idees de la UAB, que està estructurat en tres fases. Durant la primera els participants assisteixen a diferents sessions creatives en què van definint i donant forma a la seva idea empresarial. En la segona fase reben sis sessions formatives sobre diferents temàtiques relacionades amb la creació d'una empresa com, per exemple, formes jurídiques, propietat intel·lectual, tècniques de presentació o màrqueting, entre d'altres, per, posteriorment, enfrontar-se al Concurs d'Idees, en el qual els participants presenten els seus projectes davant d'un panel d'experts en valoració d'idees de negoci de base tecnològica.

"Que els investigadors rebuin tots aquests inputs és molt positiu per professionalitzar-los. És molt interessant veure com presenten la seva idea al començament i al final del programa, ja que s'aprecia que l'enfocament és totalment diferent: passa de ser un discurs molt acadèmic, inicialment, a un altre que reflecteix el valor que el seu projecte aporta al mercat", apunta Valero. Coincideix amb aquesta valoració Enric Vidal, investigador del Centre de Recerca a Sanitat Animal i guanyador del tercer premi del Concurs d'Idees, que admet que el que més valora del programa, més enllà del premi en si mateix, és la formació empresarial que ha adquirit i que, "en general, la comunitat científica, lamentablement, no té".

L'equip està treballant ara per patentar aquesta tecnologia. "És una eina molt útil que els metges podrien tenir a la consulta i que els donaria resultats en qüestió de minuts, sense haver d'esperar els resultats d'anàlisis més costoses en termes econòmics i temporals. Els pacients guanyarien un temps molt valuós i s'estalviarien seqüeles permanents produïdes per la ingesta d'aliments amb gluten", afirma Jean-Didier Marechal.

Els investigadors del Centre de Recerca en Sanitat Animal, Enric Vidal i Ferran Sala, han guanyat el tercer premi (1.000 euros) pel projecte SESC, un servei de suport telemàtic al diagnòstic de patologies als escorxadors, que ofereix una gestió integral per identificar malalties de rellevància en salut pública i salut animal.

La resta de projectes finalistes del segon Concurs d'Idees

En aquesta segona edició del programa han nascut un total de sis projectes biotecnològics

de la UAB han estat 3D Endoscopy Navigation, un software de processament d'imatges per a aplicacions clíniques desenvolupat per investigadors del Centre de Visió per Computador; el dispositiu portàtil per a la detecció precoç d'infeccions virals Virmon, d'investigadors de Leitat i del Centre de Recerca en Sanitat Animal, i In-Situ Industrial, una proposta per al tractament de residus orgànics industrials desenvolupada pel grup BIO-GLS de l'Escola d'Enginyeria de la UAB.

El temps dirà si es converteixen en projectes empresarials d'èxit capaços de revolucionar el sector biomèdic.

cada al disseny de fàrmacs amb ordinador, Mind the Byte, amb seu al PCB, que va participar en la jornada. El director, Alfons Nonell-Canals admet que està molt satisfet, ja que ha aconseguit tancar diverses reunions amb empreses interessades en els seus serveis que espera "que, a mitjà termini, donin fruits interessants".

Segons el delegat del rector de la UB per a Accions Estratègiques d'Innovació, els propers mesos la universitat barcelonina durà a terme un seguiment de les iniciatives presentades durant la jornada per avaluar quins resultats sorgeixen a partir d'aquestes trobades.

Davant l'èxit d'aquesta primera jornada de *networking* de la innovació, la UB estudia establir la celebració d'aquest certamen de manera anual.

Josep Oriol Pujol i Humet
Director general Fundació Pere Tarrés

DEVALUACIÓ LABORAL

La impossible devaluació de la moneda als països del sud d'Europa, en ser la mateixa per a tota la unió monetària, ha forçat un ajust salarial que respongui a la riquesa real de la regió. Mentre que les devaluacions de la moneda, quan se'n podien fer, afectaven tots els assalariats igual, aquesta darra crisi ha forçat una devaluació molt desigual. Les conseqüències més greus han estat pels aturats. En vista de la impossibilitat de reduir els costos laborals, s'ha recorregut als acomiadaments col·lectius, que s'han sumat a les fallides econòmiques de les empreses. El resultat és un índex d'atur propi d'una veritable catàstrofe social.

A causa dels canvis de la legislació laboral, en què s'ha flexibilitzat la contractació i el mateix marc de relacions amb els treballadors, en el moment actual podem parlar d'una dualització ben evident de les condicions laborals. Són moltes les persones que mantenim una estabilitat, unes garanties en cas d'acomiadament individual, uns salaris que han perdut poder adquisitiu, però que majoritàriament són dignes. Però emergeixen noves contractacions molt més precàries fruit de la nova legislació i, cada cop més, d'un col·lectiu en què voldríem fixar l'atenció, el dels treballadors per compte d'empreses i organitzacions a les quals es subcontracten serveis.

Creix el col·lectiu de professionals, pràcticament invisible per als mitjans de comunicació, que presta els serveis a través d'un tercer. Els exemples més coneguts podrien ser el personal de neteja o de seguretat, però s'ha anat estenent molt en l'àmbit dels serveis públics a les persones. Aquests professionals atenen col·lectius molt sensibles, com poden ser la infància, la gent gran, les persones amb discapacitats i amb risc d'exclusió social. Són els vetlladors d'integració a les escoles, treballadores familiars al servei de la gent gran dependent, monitors de menjador, educadors de carrer o de centres oberts, educadores d'escoles bressol, dinamitzadors de centres cívics, socials i per a la gent gran... Solen ser serveis de titularitat pública que, per les restriccions pressupostàries i per abaratir-los progressivament, surten a concurs de gestió anualment amb menys o igual pressupost. En un entorn amb tan

poca activitat econòmica sempre hi ha un *operador* disposat a oferir més per menys, a costa fonamentalment dels equips humans.

Cada cop més es veuen en aquests serveis condicions que poden vulnerar els drets dels treballadors i rebaixes continuades de jornada. S'abarateixen els salaris sense que qui ho pateix tingui gairebé cap possibilitat d'expressar la disconformitat per la precarietat de la relació laboral. S'exigeix un nivell de qualitat en el treball difícil d'oferir des de la inestabilitat laboral, des dels canvis anuals de criteri a causa dels canvis en les condicions econò-

En el moment actual, podem parlar d'una dualització ben evident de les condicions laborals

miques i d'organització adjudicatària i, així, de les persones de referència.

Se'ls demana la correcta execució de feines gens fàcils com el reforç escolar d'infants que vénen de l'escola amb uns déficits significatius d'aprenentatge, amb una jornada laboral de preparació cada cop menor i sense la mínima seguretat del lloc de treball per a l'any següent.

És raonable el model de gestió d'externalització de serveis. Cal admetre la falta de recursos del contractant, però cal posar límits a les condicions que s'estan exigint. Cal estabilitzar les condicions dels serveis, els àmbits que és possible abraçar amb pressupostos més reduïts i la durada mínima, de 3 a 5 anys, de les adjudicacions. No té sentit voler atendre el mateix, o més, amb menys recursos perquè, senzillament, no és possible.

El redimensionament és comprensible, fins i tot l'exigència d'atendre més persones, però cal estabilitat de criteris i d'organitzacions gestores. L'administració ha de poder prendre el compromís de la plurienalitat ara que ja coneix els nous límits pressupostaris amb què ha d'actuar. I ha de prendre consciència que també és possible, quan aquestes externalitzacions es fan en entitats socials no lucratives, donant-los marge de maniobra per treballar des de la complicitat, proximitat i bon tracte als equips humans. La falta de recursos no hauria d'eximir d'assumir les responsabilitats pensant en les persones, tant beneficiàries com prestadores dels serveis.

Una de les dues taules rodones de què va constar la jornada de la UB